Dosarul nr.4r-1450/24
4-23013146-02-4r-01042024

D E C I Z I E

04 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Beșelea Eugeniu
Chiroșca Igor

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-7322/2023 din 12 martie 2024.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 02.01.2023, agentul constatator a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI 05 896537, prin care Arnaut Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ceea ce constituie 750 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 07.07.2022, ora 15:38, conducând mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****„ pe str. București -M. Cibotari, din mun. Chișinău, a încălcat marcajul rutier 1.1.1 din Regulamentul circulației rutiere prin ce a comis contravenția prevăzută de art.240 alin. 1) Codul contravențional.

2. Nefiind de acord Arnaut Mihail a depus în instanță contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 05 896537 din 02.01.2023 şi a deciziei agentului constatator din aceeaşi dată, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei agentului constatator, invocând motive de nulitate, fapt ce ar conduce la încetarea procesului contravențional pornit în baza art.240 alin.(1) din Codul contravențional, precum şi inexistența faptului contravenției invocând că de facto la acea dată nu era la

volanul automobilului, mai mult că atât persoana care se afla la volan în acea zi era pasagerul său, și a solicitat să-i fie întocmit proces verbal acesteia, însă agentul constatator a refuzat. Chiar dacă agentul constatator cunoștea că nu a el a comis această contravenție, fapt confirmat și prin poze care se vede că nu era acesta la volanul automobilului, totuși a întocmit acest proces verbal pe numele său.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-7322/2023 din 12 martie 2024, a fost hotărât: 1) Se admite contestația depusă de cet. Arnaut Mihail. 2) Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet. Arnaut Mihail, din lipsa faptului contravenție. 3) Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator a depus recurs prin care solicită casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 martie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri de recunoaștere a lui Arnăut Mihail vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art.240 alin.(1) al Codului contravențional.

5. În motivarea recursului menționează că instanța de judecată eronat a reținut că, la caz nu există probe ce ar dovedi vinovăția lui Anăut Mihail în comiterea contravenției incriminate. Prin urmare, agentul constatator a prezentat proba pertinentă, concludentă şi utilă în susținerea învinuirii aduse. Respectiv, instanţa de judecată urma a reține că, agentul constatator a stabilit vinovăţia învinuitului aşa cum a prezentat probele în acest sens. În conformitate cu prevederile art.461 Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. În altă ordine de idei, formulările din conţinutul hotărârii Csentinţei) trebuie să corespundă exigenţelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvenţă, lipsă de rezerve (necondiţionalitate), oficialitate şi pertinenţă, să coincidă cu probele administrate şi admise de către instanţă şi să fie clare, complete şi expuse într-o consecutivitate logică. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere. În această ordine de idei, se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*). Pentru a răspunde cerințelor

procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari împotriva Finlande*). Dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor si elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia *(hotărârea CEDO Achina versus Romania şi Gheorghe versus România*). Singura garanție ca instanța a analizat susținerile părților, argumentele şi probele administrate o reprezintă motivarea hotărârii judecătorești. Hotărârea prin care instanța soluționează fondul cauzei trebuie să conțină o parte introductivă, o expunere/considerentele şi dispozitivul. Motivare a unei hotărâri trebuie înțeleasă ca un silogism logic, de natură a explica inteligibil hotărârea luată, fapt ce presupune, o expunere a argumentelor fundamentale, care, prin conținutul lor sunt susceptibile să influențeze soluția. Motivarea unei hotărâri (sentințe) trebuie să fie clară şi precisă, să se refere la persoana celui vizat, probele administrate în cauză şi să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt şi în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic şi convingător la soluția din dispozitiv. Hotărârea instanței trebuie să cuprindă, ca o garanție a caracterului echitabil al procedurii judiciare şi al respectării dreptului la apărare al părților, motivele de fapt şi de drept care au format convingerea instanței, precum şi cele pentru care s-au înlăturat cererile/apărările părților. Considerentele hotărârii, reprezentând explicitarea soluției din dispozitiv, sprijinul necesar al acestuia, fac corp comun cu dispozitivul şi intră deopotrivă în autoritate de lucru judecat, raportat la părțile din dosar şi obiectul cauzei. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 6 alin. (1) CEDO

6. Potrivit prevederilor art.464^2 Codul contravențional, *cauza contravențională în procedură scrisă se examinează de instanța de judecată în lipsa părților şi fără dezbateri orale. În termen de 3 zile de la data intrării cauzei contravenționale în*

instanța de judecată, judecătorul transmite făptuitorului şi victimei o copie a procesului-verbal cu privire la contravenție, a probelor şi a înscrisurilor din dosarul cauzei contravenționale, precum şi solicită părților de a se expune asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenționale, stabilind un termen de 10 zile. In cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), părțile nu s-au expus asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenționale, instanța de judecată va pronunța o încheiere motivată cu privire la examinarea cauzei contravenționale în procedură scrisă. In cazul în care părțile, în termenul prevăzut la alin. (2), refuză aplicarea procedurii scrise şi solicită examinarea cauzei contravenționale în ședință publică, instanța de judecată poate dispune citarea părților dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cauza contravențională în ședință publică, iar examinarea cauzei contravenționale se va desfăşura în conformitate cu prevederile capitolului VII din cartea a doua a prezentului cod. Instanţa de judecată poate să respingă prin încheiere motivată refuzul aplicării procedurii scrise şi solicitarea examinării cauzei contravenționale în ședință publică în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. încheierea de respingere se contestă odată cu fondul. Dacă din materialele cauzei rezultă că cauza contravențională nu poate fi examinată în procedură scrisă, instanța de judecată, prin încheiere motivată, care se contestă odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală.

7. Conform art.464[3] Codul contravențional, *soluționarea cauzei contravenționale în procedură scrisă se desfăşoară în termenul şi în condițiile prevăzute la art.454. Hotărârea judecătorească în procedură scrisă se emite în condițiile art.462. Hotărârea judecătorească emisă se publică pe pagina web a instanței judecătoreşti şi se comunică părților cauzei contravenționale, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească examinată în procedură scrisă se contestă cu recurs care se examinează în condițiile prezentului cod. Instanța de recurs examinează recursul în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile prezentului articol fiind aplicabile corespunzător. Astfel, dreptul la un proces echitabil este asigurat şi în procedura scrisă şi alte circumstanțe excepționale nu sînt prezente.*

8. Agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la

instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților în procedură scrisă.

9. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

10. Potrivit prevederilor art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

11. Instanța de recurs reține că, potrivit materialelor cauzei se reține că la 02.01.2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, David Mihail, a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI 05 896537, prin care Arnaut Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ceea ce constituie 750 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 07.07.2022, ora 15:38, conducând mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare „*****„ pe str. București -M. Cibotari, din mun. Chișinău, a încălcat marcajul rutier 1.1.1 din Regulamentul circulației rutiere prin ce a comis contravenția prevăzută de art.240 alin.(1) Codul contravențional.

12. Nefiind de acord Arnaut Mihail a depus în instanță contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI 05 896537 din 02.01.2023 şi a deciziei agentului constatator din aceeași dată, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei agentului constatator, invocând motive de nulitate, fapt ce ar conduce la încetarea procesului contravențional pornit în baza art.240 alin.(1) din Codul contravențional, precum şi inexistența faptului contravenției invocând că de facto la acea dată nu era la volanul automobilului, mai mult că atât persoana care se afla la volan în acea zi era pasagerul său, și a solicitat să-i fie întocmit proces verbal acesteia, însă agentul constatator a refuzat. Chiar dacă agentul constatator cunoștea că nu a el a comis această contravenție, fapt confirmat și prin poze care se vede că nu era acesta la volanul automobilului, totuși a întocmit acest proces verbal pe numele său.

13. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-7322/2023 din 12 martie 2024, a admisă contestația și încetat procesul contravențional pornit în privința cet. Arnaut Mihail, din lipsa faptului contravenției.

14. Colegiul penal subliniază că, din conținutul recursului depus de către agentul constatator, ultimul își exprimă nemulțumirea cu soluția instanței de fond de încetare a procesului contravențional, soluție care, este favorabilă contravenientului. Respectiv, reieșind din conținutul art.473 alin.(2) Codul contravențional, odată fiind admis recursul agentului constatator, instanța de recurs, indiferent de solicitarea agentului constatator, poate adopta doar două soluții, și anume: de rejudecare a cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri sau de remitere a cauzei la rejudecare în prima instanță.

15. Însă, nici una din cele două soluții legale nu este aplicabilă prezentei spețe, or: 1) adoptarea unei noi hotărâri de instanța de recurs este imposibilă deoarece înrăutățește situația contravenientului (ceea ce, dezactivează art.473 alin.(2) lit. b) Codul contravențional); 2) dispunerea rejudecării cauzei în primă instanță este imposibilă deoarece în recurs nu se invocă necesitatea administrării de probe suplimentare, incompatibilități sau erori grave de procedură (ceea ce, dezactivează art.473 alin.(2) lit. c) Codul contravențional).

16. Colegiul penal menționează că, de principiu, în ipoteza în care agentul constatator invocă în cererea de recurs aspecte de procedură, care formal se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art.466 Codul contravențional, aceasta nu înseamnă că, de drept, recursul agentului constatator devine automat pasibil de a fi admis, deoarece: 1) art.471 alin.(4) Codul contravențional obligă instanța să se pronunțe doar asupra motivelor esențiale invocate în recurs; 2) interpretarea sistemică a art.466 și art.470 Codul contravențional, impune concluzia că, în majoritatea cazurilor, temeiurile de recurs pot fi invocate doar în favoarea contravenientului; 3) art.473 alin.(2) Codul contravențional prevede limitativ și exhaustiv soluțiile instanței de recurs în cazul în care prima instanță a adoptat o hotărâre în favoarea contravenientului.

17. Nu în ultimul rând, Colegiul penal notează că, de principiu, în ipoteza în care agentul constatator invocă în cererea de recurs aspecte de drept material asupra circumstanțelor de fapt, care formal se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art.466 Codul contravențional, urmează a fi reținut că, în contextul în care art.374 alin.(3) din Codul contravențional, statuează că normele Codului de procedură penală se aplică subsidiar procedurii contravenționale, aplicabile speței sunt art.434 și art.448 din Codul de procedură, care prevăd expres că instanța de recurs verifică doar legalitatea și/sau temeinicia hotărârii atacate.

18. Pe cale de consecință, Colegiul penal reiterează că, odată ce, în procedura contravențională nu este prevăzută calea de atac „apelul”, iar instanța de fond a dat apreciere circumstanțelor de fapt, și a soluționat toate chestiunile indicate la art.458

alin.(1) Codul contravențional, instanța de recurs nu este în drept să pună la îndoială soluția adoptată, decât doar în cazul în care instanța de fond a depășit vădit limitele temeiniciei și/sau legalității la aprecierea probelor și adoptarea soluției. În caz contrar, recursul ordinar în procedura contravențională, s-ar transforma într-un apel ordinar din procedura penală, ceea ce este inadmisibil.

19. Cu referire la prezenta speță, Colegiul penal constată că, temeiurile de fapt și de drept invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor şi circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de încetare a procesului contravențional, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, soluția adoptată având puterea lucrului judecat.

20. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul agentului constatator și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-7322/2023 din 12 martie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Beșelea Eugeniu

judecător Chiroșca Igor